

28 LUTEGO 1847 r.
NIEDZIELA.



№ 59.

GAZETA POLICYJNA.

Wychodzi codziennie, nie wyłączając świąt uroczystych i niedziel. — Prenumerata roczna, rubli sr. 3 kopiejek 60 (złp. 24), kwartalna kopiejek sr. 90 (złp. 6) a miesięczna kop. sr. 30 (złp. 2). Zyczący mieć odnoszoną do domu dopłaca miesięcznie kop. sr. 5 (gr. 10). Egzemplarz pojedynczy kosztuje kop. sr. 2 1/2 (gr. 5).

Cześć Urzędowa.

Wypis z protokołu sekretarjatu stanu król. Polskiego.

Z Bożej Łaski,

MY MIKOŁAJ PIERWSZY,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSJI, KRÓL POLSKI
& & &

Uznając właściwem zamienić obecne nazwanie powiatów Sochaczewskiego i Kujawskiego, na odpowiednie nazwisku miast, w których znajdują się władze ich powiatowe; na przedstawienie Rady administracyjnej Naszego królestwa Polskiego, mieć chcemy: iżby powiat Sochaczewski nazywany był odtąd Łowickim, a powiat Kujawski Włocławskim.

Dan w Petersburgu, 21 stycznia (2 lutego) 1847 r.
(podpisano) MIKOŁAJ.

przez CESARZA I KRÓLA,

Minister sekretarz stanu, Ig. Turkułł.

Z Petersburga. — Jenerał-adjutant hr. Orłow z d. 7go b. m. oznajmił p. ministrowi sprawiedliwości, że w roku 1843, okazał się należącym do odkrytego w Warszawie towarzystwa demokratycznego, Aleksander Denker, rodem z gubernji Kowieńskiej, który wszakże, naprzód będąc zaaresztowanym, przyznał się do wszystkiego natychmiast, dał dowody szczerego żalu i dopomógł do przekonania o winie innych przestępców. Z tego względu ukaranie Denkera ograniczyło się do wysłania go bez pozbawienia praw stanu do Tobolska. Teraz NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Jmć, na przedstawienie władzy miejscowej i zdanie jenerał-feldmarszałka Księcia Warszawskie-

go hrabi Paskiewicza Erywańskiego, Najłaskawiej raczył rozkazać: dozwoić Denkerowi wejść do służby w gubernji Tobolskiej w stopniu kancelisty 4-go rzędu.

Ober-Policmajster St.-Petersburga, dostrzegłszy, że od niedawnego czasu zjawiają się w obiegu fałszywe bilety kredytowe 10cio-rublowe, litografowane na prostym papierze, niemającym wewnętrznych (wodnych) znaków, z resztą bardzo podobne z powierchożności do prawdziwych, uznaje być swoim obowiązkiem podać o tém do wiadomości powszechnej, dla ostrzeżenia każdego od przyjęcia niedobrowolnego udziału w ułatwieniu obiegu fałszywych biletów.

(Dalszy ciąg postanowienia o spisie wojskowym).

Tytuł II. — Rozwinięcie wyłączeń paragrafem poprzedzającym wymienionych, i dowody składać się winne. — § 3. a) Jedyńactwo: jedynak którego rodzice żyją i pragną mieć wyłączonym, wolny jest od zaciągu. Pod kategorję tę podciągnięci zostają: 1) Spisowi, którzy mając przyrodnie braci są jedynakami, przynajmniej jednego z rodziców, to jest ojca lub matki przy życiu będących, i niemających własnych synów; 2) spisowi z nieprawego łoża, uznani przez rodziców niemających więcej dzieci płci męskiej za własnych synów i sukcesorów, z dopełnieniem formalności prawem przepisanej; 3) spisowi przysposobieni, jeżeli adoptacja nastąpiła w własnym czasie z zachowaniem przepisów i form prawem zastrzeżonych. — § 4. Wyłączenie z tytułu jedynactwa ustaje: a) w skutek

woli rodziców; b) przez śmierć tychże; c) przez urodzenie się brata młodszego bądź rodzonego, bądź przyrodniego. — § 5. Wszakże w przypadkach paragrafem poprzedzającym ad b wyszczególnionych, jedynacy którzy przed zgonem rodziców wejdą w związki małżeńskie, albo odziedziczywszy po rodzicach gospodarstwo rolne, rękodzielnic, lub handel, takowemi osobicie zarządzają, utrzymują się przy udzielonem sobie poprzednio wyłączeniu, które wszakże uchylonem zostanie w razie śmierci żon i dzieci, jeżeli jakie z tego małżeństwa spłodzone były, lub gdyby odziedziczonym procederem trudnić się zaprzestali. — § 6. *Dowód jedynactwa:* dowód jedynactwa stanowi akt przez rodziców, w urzędzie wójta gminy lub burmistrza: w Warszawie w kancelarji komisarza policji wykonawczej podług wzoru nr. 1 sporządzony, a następujące szczegóły obejmujący: a) że rodzice życzą sobie mieć syna swego jedynaka wyłączonym od zaciągu; b) że tenże niema braci, ani rodzonych, ani przyrodnich, lub że się znajduje w którym z przypadków § 3 wskazanych, a nadających mu prawo jako jedynakowi do wyłączenia (przypadek ten szczegółowo w wywodzie słownym wymienić należy) c) że jeżeli należy do kategorii § 5 przewidzianej, iż się kwalifikuje do zachowania otrzymanego poprzednio wyłączenia dla jednej z przyczyn tymże paragrafem wskazanych, z wymienieniem szczegółów tej przyczyny. — § 7. Jedynacy z nieprawego łoża, niemniej synowie adoptowani opatrzeni być mają w podobnyż akt który mieścić w sobie winien, okoliczności paragrafem poprzedzającym wskazane, o ile te do nich zastosować się dadzą. — Prócz tego złożyć są w obowiązku, pierwsi, akt urzędowy uznania ich przez rodziców za własnych synów i sukcesorów, a drudzy akt urzędowy adoptacji, o czym w wywodzie słownym wzmianka uczynioną być winna z wymienieniem krótkiej, osnowy aktu i przez kogo, takowy wydany został.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Komisjarz rządowa sprawiedliwości. — Ogłasza konkurs na wakujące urzędy pisarzy sądów pokoju okręgu Kowalskiego i Płockiego oddziału 2go w Zakroczymiu. Kandydaci posiadający udowodnioną do tych urzędów kwalifikację, mają podania swoje wyjaśniające stan ich służby i usposobienie, wnieść w przeciągu dni 20-stu od daty ogłoszenia konkursu za pośrednictwem prezesów pod których zostają zwierzchnictwem. — Warszawa dnia 8 (20) lutego 1847 r. — Z polecenia, dyrektor kancelarji, W. Konopka.

Biuro Warszawskiego Ober-Policmajstra. — Wzywa niniejszém z korpusu inwalidów i weteranów b. wojska polskiego wyszłych i uwolnionych lub na przypadek śmierci familje po nich pozostale, ażeby się w swych własnych interesach zgłosiły do biura policji tutejszej, a mianowicie: WW. Głogowskiego Pawła b. majora; Grabowskiego Paschalisa b. kapit.; Hampel Franciszka b. podinspektora popisów; Müller Ludwika b. kapitana; Skrzyńskiego Piotra b. porucz.; Wallickiego Jana b. kapitana; i Wolskiego Hipolita b. majora. — Nr. 81,380.

Wiadomości miejscowe.

JO. Książę Namieśnik królestwa, wczoraj wyjechał do St. Petersburga.

Dnia wczorajszego przybyło do Warszawy koleją żelazną osób 133, wyjechało 154.

Gubernja Warszawska licząc w to Warszawę, liczy miast rządowych 78, prywatnych 70; wsi rządowych 1,003, prywatnych 6,071. — Gubernja Radomska miast rządowych 56, prywatnych 57; wsi rządowych 447, prywatnych 3,077. — Gubernja Lubelska miast rządowych 23, prywatnych 81; wsi rządowych 175, prywatnych 3,101. — Gubernja Płocka miast rządowych 31, prywatnych 12; wsi rządowych 518, prywatnych 3,502. — Gubernja Augustowska miast rządowych 34, prywatnych 13; wsi rządowych 1,742, prywatnych 2,565.

Adela z Konopków *Szczukowa*, małżonka b. marszałka b. obwodu Białostockiego, w dniu 27 b. m. i r. przeniosła się do wieczności.

Eter siarkowy, zastosowany tu został do operacji dentystycznych z pomyślnym nader skutkiem, przez p. Karola *Lebrecht*, dentystę miasta Warszawy, przy ulicy Krakowskie Przedmieście, pod nr. 437 zamieszkałego. Panna 19-to-letnia, za szóstym wciągnięciem do płuc eteru, w ciągu dwóch minut pozostawała w stanie bezprzytomności, nieokazując żadnych oznak czucia, z głową jednak nie schyloną. Wówczas ból wyjęciu zęba towarzyszący, zastąpiony został przyjemnemi marzeniami. Za odzyskaniem władzy, wyraz twarzy pacjentki przybrał wesołą postać, a najpierwsze jej były słowa w zachwyceniu wymówione: „jak jestem szczęśliwą;“ brak zaś zęba zaledwie po pięciu minutach dał się spostrzedz. Operacji tej obecny był naczelny lekarz jednego z tutejszych szpitali.

Wczoraj w Teatrze Rozmaitości przywołani: po *Pokoiku Zuzi JPP.* Panczykowski, Majewski i Ko-

rzeniowski; po *Kodeksie dla kobiet*, JPani Halpert i JP. Stolpe; po *Nowym teatrze*, JP. Komorowski.

PRZYJECHALI DO WARSZAWY.

Borzewski Feliks ob. z Mężenina nr. 584, Byszewski Romuald ob. z Koskowa nr. 584, Czarnomski Roman ob. z Płocka nr. 584, Dąbrowski Adam ob. z Łowicza nr. 500, Faczura Matias handl. z Węgier nr. 601, Gutowski Jakób ob. z Mystkowic nr. 2673, Habrda Ign. handl. z Węgier nr. 601, John Leopold ob. z Nieborowa nr. 603, Kempner Karol kup. z Praszki nr. 584, Karniewski Wawrz. ob. z Tłuszcz nr. 234, Kulikowski Wład. ob. z Mirca nr. 414, Karski Michał ob. z Włochowa nr. 390, Lipowski Mar. ob. z Jeziorka nr. 500, Mitelsztedt Julian ob. z Prus nr. 584, Mierzejewski Józef ob. z Czamanina nr. 584, Mazaraki Julian ob. z Bruic nr. 739, Majewski Jan ob. z Modrzewa nr. 357, Małkiewicz Józefa ob. z Pułtuszka nr. 500, Obuchowski Donat ob. z Brańszczyka nr. 584, Podkoński Józef ob. z Jezewa nr. 584, Prądzyński Teodor ob. z Łaskowa nr. 377, Rakowiecki Kacper ob. z Suchy nr. 584, Rakowski Ign. ob. z Czamanina nr. 584, Szadkowski Józefat ob. z Bartoszewki nr. 556, Swiniarski Jul. ob. z Rogocina nr. 584, Stalkowski Jan ob. z Sobiekurska nr. 347, Szelałowski Józef ob. z Sérocka nr. 2675, Stankiewicz Wojc. ob. z Rodgoszcza nr. 2680, Targowski Józef ob. z Lewiczyna nr. 586, Wilkarczycki Benedykt ob. z Psar nr. 584, Walewski Antoni ob. z Mostek nr. 584, Wejnskop Jul. ob. z Głazowa nr. 1855, Wysocki Anastazy ob. z Witoszewic nr. 1822, Zbierzchowski Antoni ob. z Ostalówka nr. 586.

WYJECHALI Z WARSZAWY.

Bogusławski Aloizy ob. z nru 556 do Ostrowa, Bieżunski Julian ob. z nru 584 do Piotrkowa, Frech Ferdy. ob. z nru 484 do Kaluszyna, Frytz Jan ob. z nru 500 do Zakrzewa, Hildebrandt Emil kup. z nru 634 do Gdańska, Jarmund Kazim. ob. z nru 556 do Mierzyc, Kołaczkowski Lud. ob. z nru 584 do Uniejowa, Majer Gust. ob. z nru 586 do Płocka, Morzycki Lucjan ob. z nru 556 do Ostrowca, Moćkiewicz Ign. ob. z nru 367 do Wyszkowa, Netrebski Michał ob. z nru 2673 do Czerмна, Odolski Józef ob. z nru 324 do Czarnocina, Pogonowski Konst. ob. z nru 556 do Szczebłotowa, Peszell Hen. ob. z nru 634 do Żelazowa, Pstrokoński Adam ob. z nru 476 do Grzywołina, Radyszkiewicz Ireneusz ob. z nru 500 do Brankowa, Sniadkiewicz Fran. ob. z nru 603 do Mińska, Szablowski Jan ob. z nru 500 do Ostrołki, Tu-

robojski Mikoł. ob. z nru 1832 do Rzętkowa, Wodzicki Wład. hr. z nru 613 do Niedzwiedza, Wenda Jan ob. z nru 2673 do Czerмна, Znatowicz Antoni ob. z nru 476 do Rzepnik.

Rozmaitości.

O środkach zaradczych przeciw grzebaniu osób, w śnie letargicznym będących.

(z Inwalida Ruskiego).

(Ciąg dalszy).

Tu rozpacz natężyła ostatnie siły nieszczęśliwego, zaczęła szamotać się w swém ciasnym łożysku, i wołać o ratunek.

Lecz, niestety! głos jego stłumiony nie przedrze się na powierzchnię ziemi która go tłoczy, tej samej warstwy ziemi, którą znajomi, przyjaciele, krewni, może nawet bracia, siostry, może ojciec, matka, może czuła kochanka lub kochanek z żalem prawdziwym w sercu, z rzewnymi łzami w oczach, na grób ten po garstce narzucili. I czyliż oni przewidzieć mogli w owym czasie, że te garstki ziemi razem złożone, utworzą zapórę, która nie pozwoli wrócić do życia osobie tyle im drogiej?

To jeszcze dla przebudzonego szczęście jedyne jeżeli w grobie zbyt mała ilość kwasorodu, nie pozwoli mu cierpieć długo.

Biada mu, jeśli jego płuca nie zniszczą w ciągu kilku lub kilkunastu minut całego zasobu powietrza, jaki mu ciasnota mogiła dostarczy. W takim to razie następują męczarnie których nie tylko pióro określić, ale umysł człowieka pojąć nie jest w stanie, a przynajmniej z samej obawy, poznać nie chce.

O! jestem pewnym, że każdy z nas wołałby chętnie 10 razy przenieść najokropniejsze męczarnie za życia, niż doświadczyć raz okropnego przebudzenia się w grobie.

Mniejsza już jeżeli sami ulegniemy temu smutnemu wypadkowi. Kilka chwil przecierpianych męczarni zabije nas na wieki bez powrotu, lecz pomyślmy tylko, że niejedna sercu naszemu droga istota, po kilkudniowym letargu ocknie się dopiero wtenczas, kiedy już złożoną zostanie w miejscu, z którego nie usłyszymy jej głosu, wzywającego nas o pomoc.

I gdyby nieprzewidziany traf, przekonał nas o rzeczywistości tego wypadku, o! jakże wiele mielibyśmy sobie do wyrzucenia z tego powodu, że niedopelniwszy wszelkich w mocy człowieka będących środków ostrożności, zabiliśmy własną dłonią osobę, której strata w istocie tyle nas boli.

Niema może na kuli ziemskiej przedmiotu, o którymby nie można wyrzec dwóch zdań zupełnie z sobą sprzecznych; niema zdania któremoby się coś do zarzucenia nie znalazło. Znajdą się, jestem tego pewnym tacy, którzy mi powiedzą, że skreślony przeze mnie obraz ludzi w śnie letargicznym pogrzebionych, jest tylko utworem wyobraźni, pomysłem mogącym zatruwać ludzi niemających żadnego o rzeczach podobnych pojęcia. Prawda, powiedzą oni: zdarzyć się może wypadek, że pogrzebią człowieka, który po przejściu snu letargicznego, ocknie się już w grobie, lecz ten dla braku potrzebnego do oddychania powietrza skonać musi natychmiast — i już na zawsze, i to bez żadnych prawie męczarni; a z resztą, dodadzą oni, podobne wypadki są tak rzadkimi, że na milion ludzi pogrzebionych, jedno się może takie przytrafi zdarzenie!

„Prawda, powie ktoś jeszcze — słyszeliśmy i słyszemy o tém wielu mówiących, lecz nikt podobno naoczny tego świadkiem nie był.“

Twierdzenie to poniekąd jest bardzo słuszne — albowiem wiemy tylko o tych osobach w śnie letargicznym zostających, które się ocknęły jeszcze na powierzchni ziemi. Ileż to innych, co przebudziły się z podobnego snu już pod ziemią, skąd nie przyjdą do nas, aby opowiedzieć nam o męczarniach, jakie przed ostatecznym skonaniem poniosły, a których jedynym tylko świadkiem była trumna. Wszakże, że się praktykują podobne wypadki, na to mamy dowody nieulegające żadnej wątpliwości. Były zdarzenia, że pochowani w letargu ocknąwszy się w grobie żyli w nim 2, a niekiedy nawet 3 i 4 doby. — a ślady jakie po rozryciu mogły, znaleziono na ich ciele, przekonywały o męczarniach jakie przed ostateczną śmiercią przenieśli.

(D. c. n.)

Doniesienia.

Magistrat miasta Warszawy. — Podaje do wiadomości, że w dniu 18 lutego (2 marca) r. b., o godzinie 12ej w południe punktualnie, odbędzie się licytacja w sali posiedzeń magistratu na dostawę 1197 sztuk drzew alejowych od 6-cia do 8-miu cali w średnicy grubych, a co do gatunków w warunkach licytacyjnych wyszczególnionych, tudzież na wysadzenie tych drzew w miejscach wskazane się mające od sumy rs. 1582 k. 32 1/2 in minus. Chcący ubiegać się o tę dostawę, mogą złożyć na ręce rzeczywistego radcy stanu prezydenta w powyższym dniu opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek lub przekreśleń wymienić jaki odstępują procent od cen warunkami oznaczonych. Przy deklaracji złożyć konkurent kwit kasy ekonomicznej na złożone vadium w sumie rs. 160. Inne warunki są do przejrzenia w wydziale administracyjnym magistratu codziennie wyjąwszy swie-

ta. — Warszawa dnia 4 (16) lutego 1847 roku. — Prezydent, rzeczywisty radca stanu, *Grajbner.* — Naczelnik, *G. Jaholkowski.*
Deklaracja. — W skutek ogłoszenia z dnia 4 (16) lutego r. b. podaje niniejszą deklaracją, iż podejmuję się dostawy drzew alejowych w gatunkach i grubości przepisanych, sztuk 1197 i wsadzenia takowych, i odstępuję od cen oznaczonych procentów (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym. Kwit kasy ekonomicznej na złożone vadium w sumie rs. 160 składam. Stałe moje mieszkanie jest w NN. pisałem w NN. dnia NN. miesiąca.... 1847 roku, (podpisać imię i nazwisko).

Administrator domów rządowych w okolicy cytaletti Aleksandryjskiej położonych. — Zawiadamiam niniejszemu iż stosownie do polecenia magistratu miasta Warszawy, z dnia 10 (22) lutego r. b., nr. 6022/4299, na sprzedaż do rozbioru zabudowań posesji rządowej nr. 2085, przy ulicy Inflanckiej położonej, na gruncie tejże nieruchomości, odbędzie się ogłoszona licytacja dnia 21 lutego (5 Marca) r. b., o godzinie 10 przed południem, warunki zaś licytacyjne w kancelarii podpisanego administratora, pod nr. 346 przy ulicy Nowe-Miasto każdodziennie z rana od godziny 8ej do 12ej, po południu od 3ej do 7ej, wyjąwszy świąt przejrzane być mogą. — Warszawa dnia 13 (25) lutego 1847 r. — *Rejnhold.*

Zajęte ruchomości: kanapy, krzesła, fotele, stoły, stoliki, pantalon i t. p., w Warszawie przy ulicy Miodowej, pod nr. 484; w d. 17 lutego (1 marca) 1847 r. o godzinie 11ej z rana; — następnie przy tejże samej ulicy pod nr. 484, w tymże samym dniu, o godz. 3ej z południa, kanapy, krzesła, stoły, lustra, szafy; — również przy ulicy Wałowej pod nr. 2261 w dniu 18 lutego (2 marca) r. b., o godzinie 11ej z rana, łóżka, krzesła, kanapy, kántorek, serwantka i t. p. przez publiczną licytację sprzedanemi będą. — *Grzegorz Zawodzik, komornik.*

W dniu 17 lutego (1 marca) 1847 r., o godzinie 10 z rana przy ulicy Piwniej pod nr. 100, łóżka, landszafty, kuferki, kaska i t. p.; — w tymże dniu o godzinie 11 z rana, na placu głównym rynek Staro-Miasta, szafa jesionowa nowa, bale, zegar, i t. p.; — wszystkie w Warszawie jako prawnie zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedanemi zostaną. — *Zachrzewski, komornik.*

Dziś w ogrodzie Wiejskim przy ulicy Mokotowskiej, od godziny 3ej z południa, grać będzie z kompanją *Kajczak*, zaś wieczorem w kawiarni przy ulicy Długiej obok hotelu Niemieckiego w domu Somera nr. 580.

Dziś w kawiarni w domu Boeka przy ulicy Nowo-Senatorskiej grać i śpiewać będą pp. *Noires.*

Dziś w kawiarni przy ulicy Bielańskiej w domu Lilpopa nr. 600, grać będzie kwartet *Wolfa* przytém 9-letnia dziewczynka na słomianym instrumencie grać będzie rozmaite sztuki.

Dziś w kawiarni przy ulicy Elektońskiej pod nr. 795 w domu dawniej Reszkiego a teraz Bergsona wprost bramy bankowej, grać będzie tercet *Bondasienicza.*

Dziś w kawiarni przy ulicy Długiej, nazwanej suchy las pod nr. 546, grać i śpiewać będą pp. *Nowakowskie.*

Dziś w nowo-otworzonej kawiarni przy ulicy Bielańskiej, naprzeciw fabryki lamp, pod nr. 598, od godziny 6ej, grać będzie kwintet *Wilhelma.*

Dziś w kawiarni przy ulicy Trębackiej w domu dawniej Frytscha grać będzie familja *Lejman.*

Jutro i pojutrze, w kawiarni przy ulicy Bielańskiej w domu Henikowskiego nr. 609, grać i śpiewać będą pp. *Nowakowskie.*

TEATR ROZMAITOŚCI. Dziś, *Zręczność i przekora. Kodeks dla kobiet. Doktor medycyny.* — Jutro, nowa komedia *Nienawistości*; poprzedzi komedia, *Niezgody domowe*; zakończy, *Przez sen.* Dziś z rana zimna stop. 5, wczoraj w poł. zimna stop. 3. Wysokość wody na Wiśle stop 7 cali 3.